

ROMÂNIA

TRIBUNALUL BRĂILA
SECȚIA A II-A CIVILĂ, CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA Nr.2653 /FCA

Ședința publică din data de [REDACTED] 2012

Completul compus din:

Președinte – [REDACTED]

Grefier – [REDACTED]

Pe rol judecarea cauzei în Contencios administrativ privind pe reclamanta SC [REDACTED] SRL, cu sediul în Brăila, strada [REDACTED], județul Brăila, reprezentată legal prin [REDACTED] administrator în contradictoriu cu pârâta **Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila**, cu sediul în Brăila, str. Delfinului, nr.1, județul Brăila, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

Dezbaterile orale au avut loc în ședința publică din data de [REDACTED] care au fost consemnate în încheierea de ședință din acea dată, încheiere care face parte integrantă din prezenta hotărâre, având nevoie de timp pentru a delibera instanța a amânat pronunțarea la data de [REDACTED] 2012.

Deliberând, instanța a pronunțat următoarea hotărâre în contencios administrativ.

TRIBUNALUL

Asupra acțiunii în contencios administrativ de față :

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. [REDACTED] reclamanta SC [REDACTED] SRL Brăila, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila, a contestat Decizia nr.646/19.10.2011 emisă de pârâta solicitând anularea acesteia.

În motivarea acțiunii, reclamanta a arătat că organele de control i-au imputata suma totală de [REDACTED] lei din care TVA restant [REDACTED] lei, [REDACTED] lei majorări de întârziere și penalități aferente TVA, [REDACTED] lei impozit pe profit suplimentar, [REDACTED] lei majorări de întârziere și [REDACTED] lei reprezentând penalități.

În opinia reclamantei, imputarea acestei sume nu are temei legal și nu este justificată întrucât nu are debite fiscale care să genereze accesorii.

Astfel, s-a precizat că societatea a înregistrat în contabilitate toate operațiunile efectuate în baza facturilor fiscale pentru mărfuri cumpărate de la furnizori ce își desfășoară activitatea de comerț în depozitul en-gros "Dragonul Roșu". Or, a susținut reclamanta, nu i se poate imputa societății care este cumpărător de bună credință că furnizorii sunt contribuabili inactivi și să le plătească acestora debitele fiscale.

În drept, reclamanta a invocat art.218 alin.2 din O.G. nr.92/2003 și art.8 din Legea nr.554/2004.

Prin întâmpinarea formulată în termen procedural, pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila a solicitat respingerea acțiunii ca nefondată pentru că reclamanta nu a analizat corect cifra de afaceri obținută în anul precedent pentru a se face încadrarea corespunzătoare în tranșele impozitului minim anual datorat și a dedus TVA din facturile emise de furnizori declarați inactivi inclusiv radiată care nu au cunoscut tranzacțiile economice efectuate.

Astfel, a precizat pârâta, în urma verificărilor documentelor contabile s-a constatat că a fost efectuată aprovizionarea cu mărfuri de la societăți comerciale declarate ca fiind inactive fiscal anterior emiterii facturilor fiscale înregistrate de reclamantă sau care nu au recunoscut realitatea acestor tranzacții prin reflectarea operațiunilor economice în actele firmelor.

Or, a susținut pârâta, în situația reclamantei sunt aplicabile dispozițiile art.6 alin.1 și 2 din Legea nr.82/1991, art.21 alin.4 lit.f din Codul fiscal, art.11 alin.1 și alin.1/1 din Codul fiscal și art.5 alin.1 din OPANAF nr.1786/2010 și se impune ca SC [REDACTAT] SRL să suporte impozitul și TVA-ul precum și accesoriile aferente pentru toate veniturile înscrise în contabilitate fără documente justificative.

În cauză s-a administrat proba cu înscrisuri depuse la dosar de reclamantă.

Examinând actele și lucrările dosarului prin prisma motivelor invocate de reclamantă, a apărărilor formulate de pârâta și a dispozițiilor legale aplicabile în cauză, tribunalul va aprecia că prezenta acțiune este fondată pentru următoarele considerente:

Prin Decizia de impunere nr. [REDACTAT] s-a stabilit în sarcina contribuabilului SC [REDACTAT] SRL Brăila plata unui impozit pe profit suplimentar de [REDACTAT] lei în total [REDACTAT] lei pentru anul [REDACTAT] și [REDACTAT] lei pentru anul [REDACTAT] și a accesoriilor (majorări/dobânzi și penalități de întârziere) în cuantum de [REDACTAT] lei.

Prin aceeași decizie s-a analizat și documentația pentru plata TVA-ului și s-a concluzionat că din aceleași motive reclamanta datorează TVA restant din perioada [REDACTAT] în valoare de [REDACTAT] lei și majorări de întârziere de [REDACTAT] lei.

Împotriva acestei decizii s-a formulat de reclamantă contestație care a fost soluționată pe cale administrativ jurisdicțională prin decizia nr.55/13.01.2012 a D.G.F.P. Brăila.

Tribunalul reține că în cauză singurul aspect contestat este acela care vizează efectele juridice ale facturilor fiscale emise de contribuabilii inactivi de terții parteneri în plan fiscal.

În cauză sunt aplicabile prevederile art.3 din Ordinul nr.575/21.07.2006 emis de Ministerul Finanțelor Publice - ANAF care arată că "de la data declarării ca inactiv, contribuabilul nu mai are dreptul de a utiliza facturi fiscale alte documente sau formulare tipizate cu regim special", și ale alin.3 ale aceluiași articol potrivit căruia "documentele fiscale emise de un contribuabil declarat inactiv cu încălcarea interdicției prevăzute de alin.1 nu produc efecte juridice din punct de vedere fiscal".

Prin urmare, sancțiunile sunt stabilite de legiuitor doar în sarcina contribuabilului și nu terților cocontractanți care nu au obligația de a efectua

42
verificări în privința inactivității fiecărui furnizor. Nu se poate impune reclamantei obligativitatea de a verifica dacă oricare dintre terții parteneri este sau nu contribuabil activ sau inactiv decât într-un cadru legal care nu există. În plus, principiul de bază care generează relațiile civile vizează prezumția de bună credință de care reclamanta trebuie să beneficieze.

* În privința incidenței art.11 alin.1 și alin.1/1 din Codul fiscal tribunalul constată că pârâta nu a reîncadrat tranzacțiile reflectate de documentele contabile ci au apreciat că acestea pot să nu fie luate în considerare. Or, în prezenta cauză organele de control au luat în considerare toate tranzacțiile dar nu și sub aspectul plății TVA-ului restant și al impozitului suplimentar.

De altfel, tribunalul reține că art.11 din Codul fiscal modificat în vigoare de la 01.01.2012 prevăd în mod expres că beneficiarii care achiziționează bunuri de la contribuabili inactiv nu beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor și TVA-ului. Prin urmare, doar de la această dată legiuitorul a stabilit în mod expres care sunt consecințele în plan fiscal a unor astfel de operațiuni contabile efectuate de reclamantă.

Având în vedere considerentele expuse mai sus și prevederile legale menționate, tribunalul va aprecia că acțiunea reclamantei este fondată și, în temeiul art.18 alin.1 din Legea nr.554/2004 în referire la art.218 din Codul de procedură fiscală o va admite ca atare.

Pe cale de consecință, va dispune anularea Deciziei de impunere nr. [REDACTED] emisă de pârâtă.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite acțiunea formulată de reclamanta SC [REDACTED] SRL, cu sediul în Brăila, strada [REDACTED], județul Brăila, reprezentată legal prin [REDACTED] administrator în contradictoriu cu pârâta **Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila**, cu sediul în Brăila, str. Delfinului, nr.1, județul Brăila.

Anulează Decizia de impunere nr. [REDACTED] emisă de pârâtă.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică, azi [REDACTED]

Președinte,
[REDACTED]

Grefier,
[REDACTED]